

JUDr. PhDr. Stanislav Balík, Ph.D.
děkan

V Plzni, dne 3. června 2021

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

dovolte mi, abych se s Vámi podělil o pár myšlenek, týkajících se promocií.

Jak jistě víte, v rámci tzv. rozvolňování by bývalo možné konat promoce již v červnovém, případně červencovém termínu, nicméně za předpokladu dodržení stanovených protiepidemických podmínek.

Rozhodl jsem, a to s vědomím svojí plné odpovědnosti a toho, že ve vedení fakulty nebyl na věc jednotný názor, že konání promocií odložíme na podzimní termín.

Jsem si vědom toho, že jsou zde – jen zdánlivě ve vzájemném střetu – legitimní zájmy, a to umožnit Vám brzké, důstojné a památečné zakončení Vašeho náročného studia na jedné, a ochrana zdraví Vašeho, Vašich blízkých a v neposlední řadě i nenápadných pořadatelek a pořadatelů na druhé straně.

V prvním kroku testu proporcionality jsem si pak položil otázku, zda však v rozporu nejsou spíše požadavky na brzké zakončení ve vztahu k důstojnému a pamětihodnému zakončení Vaší *iuventutis*.

Vybavilo se mi, jak jsem na svoji promocii do Karolína kromě rodičů, prarodičů, svojí tehdejší slečny, ujce s tetou a všech příbuzných z Plzeňska - což si přál můj zvěčnělý děd Karel, který byl pyšný na to, jak jsem dosáhl toho, co jemu poměry neumožnily - pozval též partu kamarádů, či – chcete-li – kumpánů, s nimiž jsem se vsadil, že při děkovné řeči, k níž jsem byl vybrán, oslovím kromě rektora, děkana a promotora jmenovitě také pedely. „Kompardi“, kterých nebylo málo, sázku prohráli, poněvadž nepředpokládali, že i pedely oslovím, a to méně nápadně latinsky „*bedelli*“.

Šlo by to za stávajících poměrů?

Nemá snad povinnost promovat s potvrzením o testu, prodělané nemoci či očkování v kapsách všech přítomných, v distanční vzdálenosti od ostatních, bez studentského taláru, s pozvanými na vstupenky, v menší skupině promujících kolegyní a kolegů a v neposlední řadě s respirátorem na nose i ústech hned dvojí „rdousící efekt“?

Vzpomínám si, jak se po promocii u nás doma sešlo najednou snad třicet gratulantů, jak jsem v dalších dnech vybral v široké stolní společnosti vyhranou sázku. Mám z těchto událostí fotky, na nichž jsou vidět úsměvy, a to nejen očima.

Přál bych Vám ze srdce, abyste i Vy prožili promoci se vší parádou a nikoliv jako vyznamenání vojáka mezi střelbou na frontě. Jako obřadník povahou věřím, že trpělivost a změna okolností nám umožní podání ruky na potvrzení přijetí promočního slibu, aniž bychom si ruce museli tři vteřiny předtím vydezinfikovat.

Samozvaně jsem tedy rozhodl, jak shora uvedeno, byť si možná řeknete, že to bylo až příliš paternalistické rozhodnutí děkana Vaší *Almae Matris*. Učinil jsem je s čistým svědomím a přesvědčením, že jsem učinil moudře a v zájmu nás všech.

Gaudeamus igitur, iuvenes dum sumus...

Se srdečným kolegiálním pozdravem

Váš

Stanislav Balík